

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ตามที่กระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 และมีมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 ไปแล้วนั้น ปรากฏว่า วิชาภาษาอังกฤษมีการเปลี่ยนแปลงทั้งเนื้อหาและกระบวนการเรียนการสอนไปจากเดิม ซึ่งเป็นปัญหาสำหรับครูผู้สอน เกี่ยวกับจุดประสงค์ ลำดับต่อเนื่องของเนื้อหาวิชาในแต่ละรายวิชา เทคนิควิธีการสอนแบบใหม่ การใช้อุปกรณ์การสอน การวัดผลและประเมินผล

จากผลการวิจัยเรื่อง ปัญหาของครูภาษาอังกฤษในโรงเรียนรัฐบาลของ กรุงเทพมหานคร เกี่ยวกับการใช้หลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ฉบับ พุทธศักราช 2521 ของวรรณพร สุทธิพิทักษ์¹ พบว่าเนื้อหาวิชาในหลักสูตรน่าเบื่อหน่าย นักเรียนไม่อยากเรียน แบบเรียนมีเนื้อหาที่ซ้ำซากมากเกินไป ครูสอนไม่ทัน ซากแคลน หนังสือแบบเรียนเนื่องจากครูสภาจกพิมพ์ออกจำหน่ายล่าช้า ไม่ทันตามกำหนดเวลาเรียน ในแต่ละภาคการศึกษา นักเรียนไม่มีหนังสือแบบเรียนใช้ และครูไม่สามารถค้นคว้าเพิ่มเติม ประกอบการสอนได้ล่วงหน้าเพราะซาคคู่มือครู และหนังสือแบบเรียนที่จะใช้ ซากแคลน อุปกรณ์ประกอบการสอนให้ตรงตามที่แบบเรียนระบุไว้ และไม่มีจำนวนเพียงพอกับครูผู้สอน ครูยังต้องการรับการอบรม สาธิตเกี่ยวกับวิธีการใช้อุปกรณ์การสอนประกอบแต่ละบทเรียนโดยละเอียดลึกค้ำย ในด้านวิธีการสอนครูต้องการรับการอบรมเกี่ยวกับวิธีการสอนภาษาอังกฤษ ความหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษฉบับพุทธศักราช 2521 ให้ทั่วทุกคน แทน

¹วรรณพร สุทธิพิทักษ์, "ปัญหาของครูภาษาอังกฤษในโรงเรียนรัฐบาลเขต กรุงเทพมหานคร เกี่ยวกับการใช้หลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521" (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรบัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523), หน้า 53 - 54.

การส่งผู้แทนไปรับการอบรมเพียงโรงเรียนละหนึ่งหรือสองคน ตามเช่นที่เคยปฏิบัติ เพราะผู้แทนครูที่ได้รับการอบรมส่วนมากมักไม่ได้นำความรู้ที่ได้รับมาเผยแพร่ให้ครูคนอื่นทราบ หรือไม่บางครั้งตัวแทนครูก็ขาดคิดปะในการถ่ายทอดทำให้ครูที่ไม่ได้เขารับการอบรมด้วยตนเองเข้าใจไม่แจ่มแจ้ง ครูเสนอแนะให้ศึกษานิสเทศกและผู้ที่ทำหน้าที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาในระดับนี้ จักอบรมวิธีการสอนภาษาอังกฤษแก่ครูในระยะปีการศึกษาของโรงเรียนทุกปีการศึกษา นอกจากนี้ผลงานวิจัยของนพมาศ รัตนปริศากุล¹ เรื่อง ความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศของครูภาษาอังกฤษในกรุงเทพมหานคร พบว่าครูมีชั่วโมงการสอนมากเกินไป ต้องเป็นอาจารย์ประจำชั้นด้วย ยังต้องมีภาระหน้าที่ที่จะต้องรับผิดชอบอย่างอื่น ๆ อีกมาก และครูบางคนยังต้องสอนหลายวิชาช่วยทำให้ครูไม่สามารถอุทิศเวลาให้กับงานได้อย่างเต็มที่ สมรรถภาพในการทำงานของครู อาจจะลดลงได้

เกี่ยวกับสภาพการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนรัฐบาลนั้น ระดับพื้นฐานที่ต่างกันของเด็กนักเรียนจะเป็นปัญหาสำหรับครูในการสอน ในค่านหลักสูตรและเนื้อหาของหลักสูตร ครูไม่สามารถใช้หลักสูตรได้ตามจุดประสงค์ที่วางไว้ ในการสอนครูไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษตลอดเวลาที่สอน ส่วนใหญ่ใช้ภาษาไทยอันมีจุดมุ่งหมายที่หวังจะให้ นักเรียนได้ฝึกฟัง-พูด เพื่อนำไปใช้ได้ ครูชินกับการสอนแบบแปลเพราะครูไม่สามารถพูดภาษาอังกฤษได้คล่องพอ ในค่านการทำอุปกรณ์ กิจกรรมและการวัดผล พบว่าครูไม่มีเวลาพอสำหรับทำหรือเตรียมล่วงหน้าเนื่องจากครูมีหน้าที่ในความรับผิดชอบมาก ปัญหาที่สำคัญอีกประการหนึ่งก็คือ จำนวนนักเรียนที่มีมากเกินไปในชั้นหนึ่ง ๆ ทำให้การเรียนการสอนไม่สามารถดำเนินไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ เนื่องจากครูไม่สามารถจะดูแลได้อย่างทั่วถึง และมีประสิทธิภาพ

¹นพมาศ รัตนปริศากุล, "ความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศของครูภาษาอังกฤษในกรุงเทพมหานคร" (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524), หน้า 80-86.

จากรายงานผลการนิเทศติดตามผลในโรงเรียนมัธยมศึกษา ปีงบประมาณ 2524 ของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 3¹ เกี่ยวกับการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 พบว่าสภาพการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษโดยทั่วไป ครูส่วนใหญ่ยังไม่เปลี่ยนพฤติกรรมการสอนไปจากเดิม กล่าวคือ ยังยึดหนังสือเรียนเป็นหลักมากกว่าที่จะยึดหลักสูตร กิจกรรมการสอนมิได้เน้นทักษะสัมพันธ์ แต่สอนไปเรื่อย ๆ ตามบทของหนังสือเรียน ครูส่วนหนึ่งยังใช้ภาษาไทยอย่างมากในการสอนภาษาอังกฤษ และยังมีอีกส่วนหนึ่งได้พยายามใช้ภาษาอังกฤษสอน แต่ครูพูดมากกว่านักเรียน โดยพยายามบอก อธิบายกฎเกณฑ์เป็นภาษาอังกฤษแทนที่จะยกตัวอย่างมาก ๆ ให้นักเรียนเกิดความคิดรวบยอดและสรุปได้เอง มีปัญหาสำหรับนักเรียนที่ไม่เก่งภาษาจึงเกิดขึ้น เด็กจะไม่เข้าใจ เบื่อการเรียนและไม่ชอบภาษาอังกฤษ ครูส่วนใหญ่ไม่ทำแผนการสอนและไม่ค่อยจริงจังประสงค์การเรียนรู้แต่ละคาบให้เด็กทราบ การสอนเน้นเนื้อหาวิชาตามหนังสือเรียนอย่างเดียว ไม่ได้คำนึงถึงจุดประสงค์ของหลักสูตรที่เน้นการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อเป็นพื้นฐานและเพื่อนำไปใช้ในลักษณะของการสื่อสาร ครูส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษพอสมควร แต่ไม่ค่อยมีความเข้าใจในการวิเคราะห์จุดประสงค์และคำอธิบายรายวิชา ในเรื่องการจัดกระบวนการเรียนการสอนโดยเฉพาะการทำแผนการสอนตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อตอบสนองสมรรถภาพของมนุษย์นั้น ครูจำนวนน้อยมากที่มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องนี้ ส่วนในเรื่องของการใช้สื่อ การประเมินผล และการแก้ปัญหาการเรียนการสอน มีครูจำนวนมาก ที่มีความรู้ความเข้าใจค่อนข้างต่ำ แสดงให้เห็นว่าการจัดกระบวนการเรียนการสอนของครูยังไม่เปลี่ยนแปลงไปมากนักเมื่อใช้แบบเรียนโลกยุคใหม่นั้นเป็นสำคัญโดยไม่คำนึงว่าแนวการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้นพุทธศักราช 2521 ควรเป็นไปในรูปใด

¹หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 3, "การใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521," รายงานผลการนิเทศติดตามผลในโรงเรียนมัธยมศึกษา ปีงบประมาณ 2524 (เอกสารฉบับที่ 26/2524 ฝ่ายนิเทศการสอน เขตการศึกษา 3 สงขลา), หน้า 29-30.

จากผลงานการวิจัยและรายงานผลการนิเทศที่ได้อ่านแล้วข้างต้น จะเห็นได้ว่าสิ่งที่เป็ปัญหาอย่างแน่นอนสำหรับครูสอนก็คือ ปัญหาการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้บรรลุเป้าหมายของหลักสูตรที่ใ้กว้างไว้ ทั้งนี้เพราะการเปลี่ยนแปลงหลักสูตรใหม่ นี้ ได้มีการเปลี่ยนแปลงทั้งแท่นหลักการ จุดประสงค์ เป้าหมายตลอดจนโครงสร้างของหลักสูตร สิ่งที่ครูสอนตามหลักสูตรทหศักราช 2521 และ 2524 ต้องกรอย่าง มากก็คือ แผนการสอนหนังสือแบบเรียน คู่มือครู วัสดุอุปกรณ์การสอนตามแนวหลักสูตรใหม่ ตลอดจนการนิเทศการใช้หลักสูตรอย่างถูกต้องเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่ใ้กว้างไว้

อย่างไรก็ตามปัญหากังกล่าว ลำพังผู้สอนคนเดียวแล้วไม่สามารถจะแก้ปัญหาให้หมดไปได้ จำเป็นจะต้องได้รับความร่วมมือจากหลายฝ่ายร่วมกัน ในลักษณะเช่นนี้ การนิเทศการศึกษาเป็นวิธีการหนึ่งที่จะช่วยครูในการปรับปรุงตนเองและงานในหน้าที่ ทางด้านการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องร่วมมือกันทำงานประสานงานกันอย่างจริงจังของบุคคลที่มีบทบาทหน้าที่ในการนิเทศและติดตามผล เพื่อที่จะ ทำให้การใช้หลักสูตรดำเนินไปใ้สะดวกและมีประสิทธิภาพ

องค์ประกอบที่สำคัญประการหนึ่งที่จะทำให้การนิเทศการศึกษาบรรลุเป้าหมาย คือศึกษานิเทศก์จะต้องเข้าใจในบทบาทหน้าที่ของตนเองว่า มีมากน้อยเพียงใด จะต้องทำอย่างไร ปฏิบัติอย่างไร จึงจะทำให้ครูสามารถพัฒนาและปรับปรุงการเรียนการสอนใ้ได้อย่างเต็มที่ จากคำกล่าวของ พิทักษ์ มังกรไชยา¹ ว่า ศึกษานิเทศก์จะทำงานใ้บรรลุผลดีหรือไม่นั้นต้องหมั่นสำรวจ และวัดผลงานที่หาไปแล้วอยู่เสมอ เพื่อสำรวจตัวเองก่อนที่จะให้ผู้อื่นวิพากษ์วิจารณ์อีกประการหนึ่ง เพื่อที่จะหาทางใ้ได้เพิ่มส่วนดี และลดจุดอ่อนทั้งหลายที่มีอยู่ ทำให้เกิดความมั่นใจว่าเราจะทำงานในหน้าที่ใ้เป็นผลดี เนื่องจากว่าศึกษานิเทศก์เป็นบุคคลที่ใ้รับการคัดเลือกแต่งตั้งใ้ดำรงตำแหน่งย่อมมี

¹พิทักษ์ มังกรไชยา, "ปัญหาการนิเทศโปรแกรมทางพลศึกษาในโรงเรียน" (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2516), หน้า 1.

หน้าที่โดยตรงเกี่ยวกับการนิเทศ ฉะนั้นศึกษานิเทศก์ที่คอยเป็นผู้ที่มีความรู้ความ
สามารถทั้งในทางทฤษฎี และทางปฏิบัติ เมื่อใครต้องการคำแนะนำช่วยเหลือหรือ
ให้สาธิตให้ดู ก็สามารถแสดงให้เห็นเป็นตัวอย่างได้ซึ่งอรรถจรณ วิวัชนสุนทรพงศ์ และ
คณะ¹ แสดงความเห็นวาศศึกษานิเทศก์ไม่มีหน้าที่ที่จะ "บงการ" ครูให้ทำอย่างนั้น
อย่างนี้แต่ศึกษานิเทศก์เองจะต้องทำหน้าที่ช่วยเหลือเสมือน "พี่เลี้ยง" ที่คอยกระตุ้น
ให้เกิดการกระทำกิจกรรมใด ๆ ขึ้น ซึ่งมีคุณค่าแก่การศึกษาอยู่เสมอ

เป็นที่ทราบกันเป็นอย่างดีว่า ศึกษานิเทศก์จะต้องทำงานร่วมกับครูเป็น
จำนวนมาก การทำงานนั้นจำเป็นจะต้องสร้างศรัทธาที่โรงเรียน ครู ผู้บริหารที่มีต่อ
ศึกษานิเทศก์นั้นเป็นปัจจัยสำคัญยิ่ง ศึกษานิเทศก์ควรจะได้ศึกษาความก้าวหน้าทาง
วิทยาการใหม่ ๆ จึงจะสร้างความเชื่อถือให้แก่โรงเรียนได้ อันจะเป็นการช่วย
สร้างศรัทธาให้แก่ครูได้เป็นอย่างดี นอกจากนี้จะต้องเข้าใจบทบาทหน้าที่ของตนเอง
ซึ่งควรจะเป็นบทบาทหน้าที่ที่ควรต้องการ จึงจะทำให้ประสบผลสำเร็จในการทำงาน
ดังที่ ภิญโญ สาขร² กล่าวว่า ศึกษานิเทศก์จะได้รับความสำเร็จในหน้าที่ ถ้าศึกษา
นิเทศก์ปฏิบัติหน้าที่ของตนให้สมกับความหวังของใคร ๆ ที่เกี่ยวข้องด้วยโดยเฉพาะครู
ทุกคนซึ่งต่างหวังว่า ศึกษานิเทศก์จะต้องเป็นผู้รอบรู้ สุภาพ อ่อนโยน และฉลาดในการ
ให้คำแนะนำในการเป็นผู้นำในกิจกรรมต่าง ๆ ในงานนิเทศการศึกษานั้น ศึกษานิเทศก์
จะต้องไม่มีผู้บริหารการศึกษา เพราะเขาเป็นบุคคลที่มีความสำคัญและเป็นผู้ทำการนิเทศด้วย
ผู้บริหารเขามีอำนาจ เขาทราบปัญหา เพราะฉะนั้นการที่เราจะไปนิเทศการศึกษาเรา
จะต้องรู้จักผู้บริหารและชี้ให้ผู้บริหารมองเห็นปัญหาเหมือนอย่างที่เรามองให้เข้าใจ

¹อรรถจรณ วิวัชนสุนทรพงศ์, ทัศน ชัชวาลย์ปรีชา และเอกชัย วิวัชนสุนทรพงศ์,
แนวทางการนิเทศการศึกษา (พระนคร : โรงพิมพ์การศาสนา, 2506) : 10-11.

²ภิญโญ สาขร, "ภาวะผู้นำกับศึกษานิเทศก์", ประมวลบทความการนิเทศ
การศึกษา ปี 2521 (กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา, 2521), หน้า 336.

เป้าหมายตรงกันกับเรา ทั้งที่ เอกวิทย์ ๗ ถกลาง¹ กล่าวว่า ความข้อเท็จจริงแล้ว การนิเทศครูน้อย ทำได้น้อย ไม่ทั่วถึง ผู้ที่ศึกษานิเทศกควรนิเทศ คือครูใหญ่ เพราะครูใหญ่เป็นศึกษานิเทศก์ของครูอีกทอดหนึ่ง ศึกษานิเทศกควรเข้าใจให้ถึงตัวครูใหญ่ และเมื่อโรงเรียนมีจำนวนมาก ควรจะใช้วิธีนิเทศแบบกลุ่มโรงเรียน ถ้าหากศึกษานิเทศกเข้ากับฝ่ายบริหาร และครูใหญ่ในกลุ่มโรงเรียนได้แล้ว จะทุ่นเวลาได้มาก ทำให้นิเทศได้ถี่ และเข้าถึงคนได้ทั่วถึงในทางตรงข้าม ถ้าศึกษานิเทศกไม่เข้าใจในบทบาทหน้าที่ที่ถูกต้อง และตรงกับความต้องการของครู และผู้บริหารก็จะทำให้งานนิเทศการศึกษาที่เป็นอยู่ขณะนี้ เป็นปัญหา และสร้างความไม่เข้าใจมากกว่าการที่จะไปช่วยเหลือ ทำให้ภาพพจน์ของครูที่มีต่อศึกษานิเทศกเป็นไปต่าง ๆ นานา

ทั้งที่ สวัสดิ์ นิเทศรววิทย์² กล่าวว่า มีคำกล่าววิพากษ์วิจารณ์เกี่ยวกับศึกษานิเทศกโดยทั่วไปว่า

1. ศึกษานิเทศก ไม่มีงานทำ
2. ศึกษานิเทศก เอาเปรียบครู สอนก็ไม่ได้สอน แถมเงินเดือนก็มาก
3. ศึกษานิเทศก ตั้งแต่ระดับกรมลงมา นั่งทำงานกับกองกระดาษเป็น

ส่วนใหญ่

4. ศึกษานิเทศกนั้นมีแต่คน แต่มีจจัยในการทำงานอื่น ๆ ไม่มี
5. ศึกษานิเทศกมีโอกาสรูกรายไปเยี่ยมโรงเรียนบ้าง แต่ก็ไม่ไต่อะไร

ขึ้นมามาก

นอกจากนี้ สมาน แสงมณี³ ยังกล่าวถึงว่า มีผู้วิพากษ์วิจารณ์กันโดยทั่ว ๆ ไปว่าศึกษานิเทศกไม่มีประโยชน์ ศึกษานิเทศกไม่มีงานทำ ไม่เห็นทำอะไร ศึกษานิเทศก

¹เอกวิทย์ ๗ ถกลาง, "แนวคิดในการปรับปรุงการนิเทศการศึกษา", การปรับปรุงการนิเทศเพื่อคุณภาพของการประถมศึกษา (กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา, 2516), หน้า 12.

²สวัสดิ์ นิเทศรววิทย์, "ความพิการของหน่วยศึกษานิเทศก", วิทยาสาร 24(14): 56-57.

³สมาน แสงมณี, "ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของศึกษานิเทศก", วารสารสามัญศึกษา 4(1) : 12.

ไม่มีอะไรใหม่ ๆ แนะนำครู ก็แต่แนะนำคนอื่น ตัวเองก็ทำไม่ได้ และจากรายงานการวิจัยของสำนักงานศึกษาธิการเขต 1¹ ทำการวิจัยเรื่องเจตคติของครูที่มีต่อศึกษานิเทศก์พบว่าเจตคติของครูต่อศึกษานิเทศก์ยังมีต่าง ๆ กัน คือ ครูที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรีต้องการศึกษานิเทศก์ที่มีความสามารถพิเศษทั่ว ๆ ไป ควรเป็นครูใหญ่มาก่อน ส่วนครูที่มีวุฒิตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป ต้องการศึกษานิเทศก์ที่มีความสามารถพิเศษเฉพาะวิชามากกว่า และควรจะมีประสบการณ์การทำงานในวิชาเฉพาะนั้น ๆ มาก่อน

จากคำกล่าวขอเขียน และงานวิจัยข้างต้นเป็นทัศนะของบุคคลต่าง ๆ เกี่ยวกับขอบกรงของศึกษานิเทศก์ที่ยังไม่เข้าใจถึงบทบาทหน้าที่ของตนเองก็พอ ทำให้ผู้วิจัยซึ่งเป็นศึกษานิเทศก์วิชาภาษาอังกฤษเกิดความสับสน อังเอในการปฏิบัติงานว่า จะตรงเป้าหมายของการนิเทศการศึกษาตามที่กรมสามัญศึกษากำหนดไว้ และตรงกับความต้องการของครูสอนภาษาอังกฤษและผู้บริหารในอันที่จะช่วยเหลือทางการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่เปลี่ยนแปลงไป ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยเห็นว่าควรจะได้ศึกษาถึงความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ของศึกษานิเทศก์วิชาภาษาอังกฤษจากฝ่ายผู้รับการนิเทศ เพื่อที่จะได้บทบาทหน้าที่ของศึกษานิเทศก์วิชาภาษาอังกฤษที่ต้องการ อันจะเป็นประโยชน์ในการที่จะทำให้ศึกษานิเทศก์วิชาภาษาอังกฤษได้ทราบถึงบทบาทหน้าที่ตรงตามความต้องการของผู้บริหารและครูสอนภาษาอังกฤษ อันจะทำให้การนิเทศการศึกษาวิชาภาษาอังกฤษมีประสิทธิภาพสูงขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ดังนี้

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารและครูสอนภาษาอังกฤษที่มีต่อบทบาทหน้าที่ของศึกษานิเทศก์วิชาภาษาอังกฤษ

¹สำนักงานศึกษาธิการเขต 1, "เจตคติของครูที่มีต่อศึกษานิเทศก์," บทคัดย่อรายงานการวิจัยทางการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ 2513-2519 (กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา, 2519), หน้า 41.

2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร และครูสอนภาษาอังกฤษเกี่ยวกับ
บทบาทหน้าที่ของศึกษานิเทศก์วิชาภาษาอังกฤษ

สมมุติฐานของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยขอตั้งสมมุติฐานไว้ดังนี้
ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูสอนภาษาอังกฤษเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ของ
ศึกษานิเทศก์วิชาภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกัน

ขอบเขตของการวิจัย

1. การวิจัยนี้มุ่งสำรวจเฉพาะความคิดเห็นของผู้บริหาร และครูสอนภาษาอังกฤษในเขตการศึกษา 3 ซึ่งประกอบด้วยจังหวัดชุมพร สุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช พัทลุง และสงขลา ที่มีบทบาทหน้าที่ของศึกษานิเทศก์วิชาภาษาอังกฤษ
2. การวิจัยครั้งนี้จะเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูสอนภาษาอังกฤษเท่านั้น
3. แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ของศึกษานิเทศก์วิชาภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนั้นจะพิจารณาให้ครอบคลุมตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยหน้าที่ของศึกษานิเทศก์กรมสามัญศึกษา พ.ศ. 2519 และความคิดเห็นของนักการศึกษาทั้งในและต่างประเทศเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ของศึกษานิเทศก์ เป็นแนวเหตุผลหลัก

ข้อจำกัดของการวิจัย

1. คำตอบที่ได้รับจากแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้บริหาร และครูสอนภาษาอังกฤษ เกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ของศึกษานิเทศก์วิชาภาษาอังกฤษเป็นคำตอบที่ทุกคนได้ตอบตรงกับความรู้สึกที่แท้จริงของตนเอง
2. วันและเวลาที่ต่างกันในช่วงเวลาที่ตอบแบบสอบถามในระยะหนึ่งเดือนที่หาข้อมูลเพื่อทำการวิจัยนี้ไม่มีผลต่อความคิดเห็นของการตอบแบบสอบถาม

คำนิยามที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้ใช้คำนิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัยเฉพาะดังนี้

1. ความคิดเห็น หมายถึง ความรู้สึกการรับรู้และความเข้าใจ เฉพาะตัวของบุคคลที่ตอบคำถามในแบบสอบถาม
2. บทบาทหน้าที่ หมายถึง ความมุ่งหวังที่ผู้บริหารและครูภาษาอังกฤษภาคภาษาอังกฤษในศึกษานิเทศก์วิชาภาษาอังกฤษจำเป็นที่จะกระทำหรือแสดงพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งออกมาในการนิเทศการศึกษาวิชาภาษาอังกฤษ
3. ศึกษานิเทศก์วิชาภาษาอังกฤษ หมายถึง ผู้ที่ดำรงตำแหน่งศึกษานิเทศก์สาขาวิชาภาษาอังกฤษที่สังกัดหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา ประจำเขตการศึกษา 3
4. ผู้บริหาร หมายถึง ครูใหญ่ อาจารย์ใหญ่ หรือผู้อำนวยการ และผู้ช่วยบริหารฝ่ายวิชาการ โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ภายในเขตการศึกษา 3
5. ครูสอนภาษาอังกฤษ หมายถึง ครูผู้สอนหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายให้ทำหน้าที่รับผิดชอบในการสอนวิชาภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ภายในเขตการศึกษา 3
6. วิชาภาษาอังกฤษ หมายถึง วิชาภาษาอังกฤษที่ได้กำหนดไว้ให้เรียนตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 และมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524

ประโยชน์ของการวิจัย

ผลของการวิจัยครั้งนี้จะให้เป็นประโยชน์ดังนี้

1. ช่วยให้ทราบถึงความต้องการของผู้บริหารและครูสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษาเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ของศึกษานิเทศก์วิชาภาษาอังกฤษในเขตการศึกษา 3
2. เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงหน้าที่การนิเทศวิชาภาษาอังกฤษของศึกษานิเทศก์ใหม่ประสิทธิภาพสูงขึ้น

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบสำรวจ มีวิธีดำเนินการวิจัยดังต่อไปนี้

กลุ่มตัวอย่างประชากร

กลุ่มตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วยผู้บริหาร และครูสอนภาษาอังกฤษของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตการศึกษา 3 ปีการศึกษา 2525 ซึ่งมีจำนวนโรงเรียนทั้งหมด 128 โรงเรียน แยกจำนวนโรงเรียนตามจังหวัด ปรากฏว่า มีจำนวนโรงเรียนเป็นดังนี้

จังหวัดชุมพร	15 โรงเรียน	จังหวัดนครศรีธรรมราช	40 โรงเรียน
จังหวัดสุราษฎร์ธานี	27 โรงเรียน	จังหวัดพัทลุง	21 โรงเรียน
จังหวัดสงขลา	25 โรงเรียน		

เลือกกลุ่มตัวอย่างประชากรแบบแบ่งกลุ่ม (The Cluster Sampling) เพียง 60 % ของจำนวนโรงเรียนทั้งหมด จะได้โรงเรียนจากการสุ่มจำนวน 77 โรงเรียน ได้ผู้บริหารโรงเรียนและผู้ช่วยผู้บริหารฝ่ายวิชาการมา โรงเรียนละ 2 คน ได้จำนวน 154 คน สุ่มครูสอนภาษาอังกฤษโรงเรียนละ 4 คน จากจำนวนโรงเรียน 77 โรงเรียนที่สุ่มได้จำนวน 308 คน รวมกลุ่มตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยทั้ง 2 กลุ่ม จำนวน 462 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ใช้แบบสอบถามโดยแบ่งเป็น 2 ชุด สำหรับผู้บริหารและครูสอนภาษาอังกฤษ ที่มีลักษณะอย่างเดียวกัน แบ่งเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถามลักษณะคำถามที่ใช้เป็นแบบสอบถามกำหนดให้เลือกตอบ (Check Lists)

ตอนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ของศึกษานิเทศก์วิชาภาษาอังกฤษ เป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale)

การสร้างแบบสอบถามไต่มาจากการศึกษาเอกสาร วารสาร บทความ ตำรา และรายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบทบาทหน้าที่ของศึกษานิเทศก์แล้วนำมาสร้างแบบสอบถาม

การแก้ไขปรับปรุงแบบสอบถาม ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามขึ้นแล้ว นำแบบสอบถามนั้นไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาผู้ควบคุมการวิจัยและผู้ทรงคุณวุฒิ อำนวยการแนะแนะทั้งด้านเนื้อหา ส่วนวนและภาษาที่ใช่ แล้วนำแบบสอบถามมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อวิจารณ์ และเสนอแนะก่อนที่จะนำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัย

วิธีเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยส่งแบบสอบถามไปให้ผู้ตอบโดยทางไปรษณีย์
2. ผู้วิจัยได้รับแบบสอบถามกลับคืนจากผู้ตอบโดยทางไปรษณีย์จำนวนหนึ่ง และอีกจำนวนหนึ่งผู้วิจัยไปขอรับแบบสอบถามคืนด้วยตนเอง

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งผู้บริหาร และครูสอนภาษาอังกฤษ จะทำการวิเคราะห์โดยตารางความถี่และคารอยละ
2. ข้อมูลตอนที่ 2 ที่เกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ของศึกษานิเทศก์วิชาภาษาอังกฤษ ในด้านต่าง ๆ จะใช้วิธีหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
3. ข้อมูลจากตอนที่ 2 ที่เกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ของศึกษานิเทศก์วิชาภาษาอังกฤษในด้านต่าง ๆ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูสอนภาษาอังกฤษจะนำมาเปรียบเทียบความคิดเห็นโดยหาค่าที่ ($t - test$)

ลำดับขั้นในการเสนอรายงานการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ไต่ลำดับขั้นตอนในการเสนอรายงานการวิจัยไว้ดังนี้
บทที่ 1 ประกอบด้วยความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา วัตถุประสงค์ของการวิจัย สมมุติฐานของการวิจัย ขอบเขตของการวิจัย ข้อจำกัดของการวิจัย

คำนิยามที่ใช้ในการวิจัย ประโยชน์ของการวิจัย วิธีดำเนินการวิจัย และลำดับชั้นในการเสนอรายงานการวิจัย

บทที่ 2 เสนอเอกสารวรรณคดี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง กล่าวถึง ความหมายของการนิเทศการศึกษา บทบาทหน้าที่ของศึกษานิเทศก์ การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษา และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษและบทบาทหน้าที่ของศึกษานิเทศก์

บทที่ 3 เสนอวิธีการวิจัยและการเก็บรวบรวมข้อมูล กล่าวถึง วัตถุประสงค์ของการวิจัย สมมุติฐานของการวิจัย กลุ่มตัวอย่างประชากร เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การสร้างแบบสอบถาม การเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิจัย

บทที่ 4 การเสนอผลและวิเคราะห์ข้อมูลโดยหาความถี่ ค่าร้อยละ และเปรียบเทียบบทบาทหน้าที่ของศึกษานิเทศก์วิชาภาษาอังกฤษตามความคิดเห็นของผู้บริหาร และครูสอนภาษาอังกฤษ

บทที่ 5 เสนอสรุปผลของการวิจัย การอภิปราย และข้อเสนอแนะตลอดจนข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในอนาคต

ภาคผนวก ประกอบด้วย รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ รายชื่อโรงเรียนมัธยมศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย หนังสือจดหมายขอความร่วมมือในการวิจัย แบบสอบถามเพื่อการวิจัย และประวัติผู้วิจัย

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย